

Dr. Yossi Korazim-Kőrösy: A szociális munka új definíciója

A szociális munkát és képzési rendszerét az Egyesült Államokban és Izraelben elméletileg mikro- és makrogyakorlatra lehet osztani (Hare 2004). „Mikrogyakorlat” alatt az egyéni és családi esetkezelést értjük – néha különböző klinikai elnevezések alatt. A „makrogyakorlat” a beavatkozások szervezeti, közösségi, szervezetközi és közpolitikai modelljeit fedti le. Sajnos mind az Egyesült Államokban, mind pedig Izraelben ez a dichotomikus tartomány rendkívül egyoldalú és a legtöbb makrogyakorlattal foglalkozó kar és szakember úgy érzi, a szakmán belül háttérbe szorultak (Rothman-jelentés, 2013).

A *Szociális munka új definíciója* olvasása és értelmezése közben hangsúlyosabbnak éreztem a makrodimenziókat és ennek céljait, mint a mikrodimenziókat: „a szociális igazságosság, az emberi jogok, a kollektív felelősség és a különbözőség iránti tisztelet állnak a szociális munka fókuszában”. Számomra ezek a koncepciók azt jelentik, hogy az új definíción dolgozó csapat világos üzenetet akart küldeni a szakma túlindividualizálása és „klinikalizációja”, továbbá magának a „szociális” kifejezésnek a szociális munkába való visszavezetése ellen.

Bár én tiszta szívemből támogatom az új definíciót, mégis az az érzésem, ez csupán egy leíró definíció, amelynek nincs igazi esélye arra, hogy a közeljövőben teljes mértékben meg tudjon valósulni a szociális képzéseket nyújtó iskolákban, vagy éppen a közösségalapú szociális hivatalokban sem az Egyesült Államokban, sem pedig Izraelben. Ebben a két nagymértékben kapitalista országban a politikai intézményrendszer, bár látható különbségekkel, de eléggé letisztázta a szociális munkások közéleti szerepét. Izraelben a szociális munkáról szóló törvényt hosszú szabályzatlista következményeként 1996-ban fogadta el a parlament. Ez a törvény lefekteti, ki és milyen felelősségkörökkel lehet akkreditált szociális munkás.

Az Egyesült Államokban ezeket a funkciókat a Szociális Munka Oktatási Tanácsa dolgozta ki és felügyeli. Ez egy nem kormányzati szervezet, amely a szociális munka alap- és mesterképzését akkreditálja olyan „oktatáspolitikai iránymutatók” által, amelyeket a szociális munka oktatói és vezetői dolgoztak ki, és a Szociális Munkások Nemzeti Egyesületén (NASW) keresztül (2015 – lásd a linket), szakmailag egy olyan tagszervezet irányítja, amely etikai kódexét az egész szakma útmutatóként használja.

Mindkét országban a szociális munkásoktól elsősorban azt várják el, hogy egyéni vagy családi esetkezelés keretében segítsék a rászorultakat. Ez nem feltétlenül vág egybe az új definíció által lefektetett szociális igazságosság, emberi jogok vagy a kollektív társadalmi felelősségvállalás elveivel, hanem inkább az esetkezelésre, családi tanácsadásra, sőt a „terápia” elveire helyezi a hangsúlyt. Másrészt maguk a szociális munkások hallgatók sem igazán érdeklődnek a közösségi munkával foglalkozó órák, tevékenységek, az igazgatási gyakorlat vagy a társadalmi változás iránt. Így a

szociális munka oktatásában a makrogyakorlati kurzusok iránti igény arányaiban nézve nagyon alacsony.

Ez az oka, amiért nemrég kollégámmal, a Ben Gurion Egyetem szociális munkás szakának oktatójával, dr. Roni Kaufmannal kutatásba kezdünk Izraelben. A kutatás célja, hogy megvizsgáljuk egy új, az interdiszciplináris makrogyakorlat mesterszak indításának megvalósíthatóságát az életminőség javítása és a társadalmi igazságosság és társadalmon belüli egyenlőség elősegítése érdekében. Egy ilyen program – nem feltétlenül szociális munkát oktató képzőintézmény égisze alatt – olyan MSc-s hallgatók széles köre számára biztosítana lehetőséget, akik érdeklődnek az alulról jövő kezdeményezésekben bekövetkező szociális változások folyamatának irányításában.

A kutatáshoz kapcsolódó feltételezésünk az volt, hogy az évek folyamán a szociális problémák egyre komolyabbak és összetettebbek lettek mind nemzeti, mind pedig helyi szinten Izraelben ugyanúgy, mint a legtöbb nyugati országban. Szemben ezekkel a komplex szociális problémákkal, a különböző foglalkozások, mint a jog, a megelőző orvostan, az oktatás, a népegészségügy, a várostervezés, a közpolitika, a politikatudomány és a szociális munka számára nehézséget jelent, hogy egyedül avatkozzon be. Az antiszociális közpolitika is negatívan befolyásolja a szociális igazságosság és egyenlőség elősegítésén dolgozó szakemberek, a növekvő csoportok életminőségének javítása érdekében tett erőfeszítéseit.

Ezenkívül számos szakmában, főleg a szociális munkában, az életminőség fejlesztésére és a társadalmi egyenlőség elősegítésére alkalmas beavatkozáshoz szükséges tudás és módszerek széles körű, új területei fejlődtek ki szervezeti, közösségi és szociálpolitikai szinten. Azonban úgy tűnik, a monodiszciplináris szakok, amelyek ezekkel a rendkívül összetett szociális kérdésekkel foglalkoznának, a szükséges tudás és források biztosítása során nehézségekbe ütköznek. Jack Rothman fájdalmas jelentése szolgál ezen tények bizonyítékául.

A tanulmány célja, hogy feltérképezze a különböző szakmák makrogyakorlatának állapotát, és hogy tanulmányozzon egy sor szociális és közösséghez kapcsolódó kérdéskört egyedülálló, interdiszciplináris akadémiai programok indításának megvalósíthatóságáról, amelyek célja olyan szakemberek oktatása, akiknek célja a társadalmi változás, a szociális igazságosság és az életminőség elősegítése a veszélyeztetett lakosság és közösségek életében. Az ilyen programoknak mind Izraelben, mind pedig az Egyesült Államokban konceptuális alapja van (Klein 1990; 1996; Newell 2001; Repko 2008; Korazim et. al. 2007; 2014), így javasolnám hasonló megközelítéssel, ugyanakkor a helyi viszonyokhoz való adaptációt követően magyarországi bevezetését is. Egy ilyen fejlesztés fontos mérföldkövet jelentene a szociális munka új definíciójának lendületes és meggyőző erejű gyakorlati alkalmazásához.

Irodalom

Council on Social Work Education (2015): See Educational Policy and Standards-2015. www.cswe.edu

- Hare, I. (2004): Defining Social Work for the 21st Century. *International Social Work*, 47, 407–424.
- Klein, J. T. (1990): *Interdisciplinarity: History, theory and practice*. Detroit, Wayne State University.
- Klein, J. T. (1996): *Crossing boundaries: Knowledge, disciplinarity and interdisciplinarity*. Charlottesville, University Press of Virginia.
- Korazim-Kőrösy, J.–Mizrahi, T.–Katz, C., Karmon, A.–Garcia, M. L.–Smith, M. B. (2007): „Towards Interdisciplinary Community Collaboration and Development: Knowledge and Experience from Israel and the USA”. *Journal of Community Practice*, 15(1–2), 13–44.
- Korazim-Kőrösy, J.–Mizrahi, T.–Garcia, M. L.–Smith, M. B. (2014): Professional Determinants in Interdisciplinary Community Collaborations: Comparative Perspectives on Roles and Experiences among Six Disciplines. *Journal of Community Practice*, 22(1–2), 229–255.
- Newell, W. H. (2001): A theory of interdisciplinary studies. *Issues in Integrative Studies*, 19, 1–25.
- Repko, A. (2008): *Interdisciplinary Research – Process and Theory*. Sage Publications.
- Rothman, J. (2013): Education for Macro Intervention – A Survey of Problems and Prospects. *ACOSA – Association for Community Organization and Social Administration*.
- Rothman, J.–Mizrahi, T. (2014): Balancing Micro and Macro Practice: A Challenge for Social Work. *Social Work*, 59(1), 91–93.
- NASW (2015): Professional Social Work Credentials and Advanced Practice Specialty Credentials. <http://www.naswdc.org/credentials/default.asp>

Fordította: Toldi Andrea